

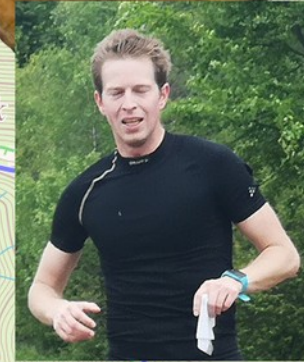
INOV8

TRAILTOUR 2020

po prvej etape pochopíš...

emócie
zážitky

húževnatosť
zdolávanie prekážok

Jedlovina

S. Brestov
S. Brestov

sila

rýchlosť
vytrvalosť

1140

plánovanie
improvizácia

odhodlanie
vyčerpanie

s. Priehy

rivalita
kamarátstvo

Ch. výhľady
ch. POL SUCHYM

dobrodružstvo
tímový duch
krásy prírody

kamene
blato
kopce
sneh

objavovanie
nadšenie
endorfíny
napätie
odolnosť

s. Príslop
výkon
bolesť
pokora

radosť
Panosina

Náplast' v podobe trailov

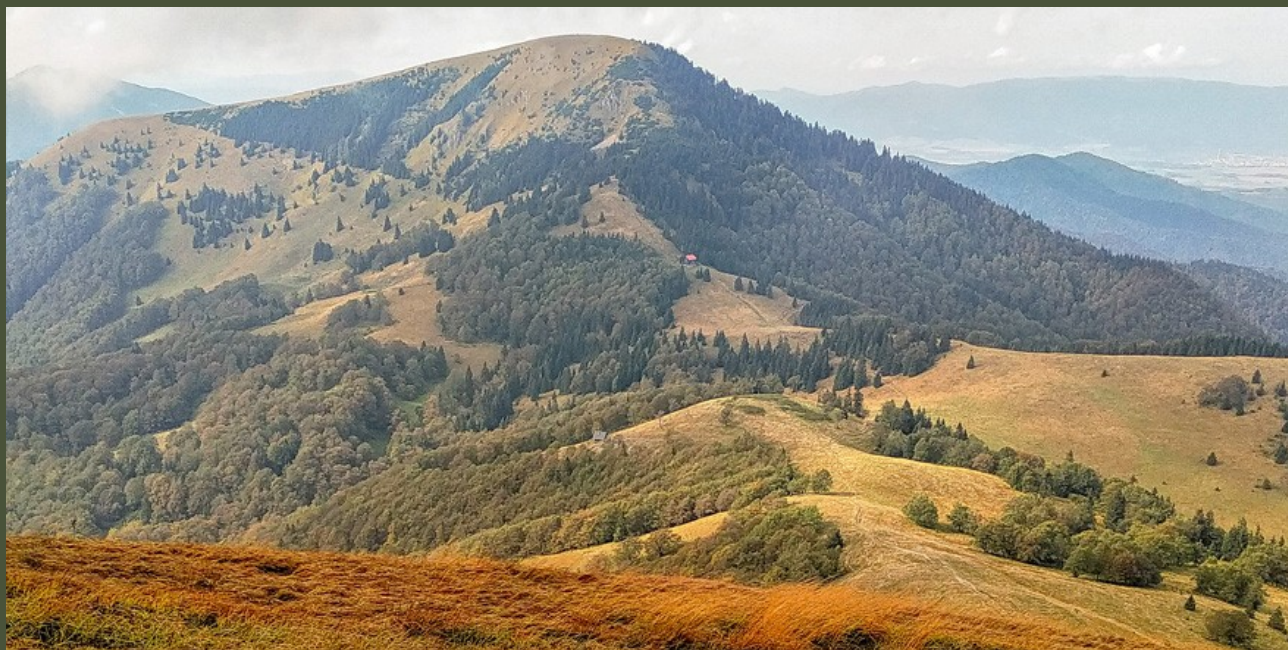
*Zážitky orient'ákov z ATU Košice
počas TRAILTOUR 2020*

text: Juraj Hammer
grafická úprava: Katarína Lamiová
autori fotografií: Tomáš Hajdich, Adam Jonáš, Michal Krajčík, Katarína Lamiová,
Valéria Marko, Judita Sádecká, Dušan Sláma

© 2021 Klub orientačného behu Akademik TU Košice

Náplast' v podobe trailov

Do nášho perfektného sveta sa vlúdila anomália a jej následky sme nemali úplne pod kontrolou. Šport nám pomaly umieral. Aj keď nahnevaní, neotočili sme sa chrbtom k horám, odložili sme našu tradičnú pretekársku bižutériu a našli cestu späť k prírode. Náš kolektív sa odmietol zmieriť so zrekvírovanou sezónou a vstúpil do ríše trailov. Katka, Mišo, Tomáš, Dušan a Kemo nám poodhalili ich príbeh.

Čo sa stane ak preteky, na ktoré sme mesiace poctivo trénovali, niekto tučným červeným perom vyškrtne z kalendára? V amoku porozbíjame všetky hračky z police, skormútení si čupneme do kúta izby a dobre sa vypláčeme. To je v poriadku. Máme všetko právo cítiť sa demoralizovaní. Ale iba tak na dva dni. Potom vstaneme, nastavíme sa do aktívneho módu a ešte možno za utíchajúceho vzlykotu začneme meniť plán.

Skorá jar bola pre všetkých aktívnych športovcov nevidaná. Súťaženie zostalo len v rovine snov a do mysle sa vkrádala frustrujúca predstava, že ťažko vydreté kilometre v zimnom období vyjdú nazmar. Spása však prišla vo forme ambiciózneho, kreatívneho a krásneho projektu s názvom Trailtour.

V minulosti z nášho klubu Michal Lami a Katka Lamiová úspešne debutovali hneď v prvom ročníku Inov-8 Trailtour 2017. Účastníkom bolo v tom čase ponúknutých 46 etáp roztrúsených v Česku, na Slovensku, v Poľsku, v Maďarsku a Rakúsku. Mišo sa umiestnil na peknom treťom mieste a Katka si víťazstvom, okrem iných trofejí, zabezpečila aj štart na pretekoch vo Veľkej Británii. V nasledujúcich rokoch ich kariéra bola zameraná na iné ciele, čo im neumožňovalo plne sa koncentrovať na Trailtour a ich účasť v podniku bola len sporadická.

Veľkou hviezdou v mediálnych kuloároch slovenského orientačného behu sa stal Peter Glončák, reprezentujúci klub orientačného behu Farmaceut Bratislava, ktorý zakončil ságu Trailtour 2017 a 2019 víťazstvom a dopomohol tak pozdvihnúť popularitu podujatia medzi orientákmi. Peťov triumf bol ešte zvýraznený faktom, že vtedajšie edície boli spoločné pre Českú a Slovenskú republiku.

Glonki víťazom TT 2017 a 2019

V tomto roku (2020), kým svet sa zmietať v epickom zmätku, lídri akcie sa nenechali znechutiť danou situáciou a dokázali vytvoriť pre nás vlastný piesoček. Na podnose prišiel Trailtour 2020 - tridsať etáp rozhádzaných po celom Slovensku. Nad OB pretekovou sezónou visel obrovský otáznik a preto niet divu, že uprostred týchto chaotických čias akcia prítiahla pozornosť aj iných orientačných bežcov z nášho klubu.

„O existencii TT sme počuli už v minulosti. Niektorí o tom vedeli viac, niektorí menej. Keď sa v marci a apríli začali rušiť orientácke akcie a boli zverejnené informácie o tohtoročnej sérii, tak bolo viacmenej jasné, že viacerí členovia klubu pôjdu do toho.“ hovorí Kemo.

Kemo s výpravou pred výbehom na Kráľovu hoľu

Mišo Lami, 3.miesto v Trailtour 2020

„S postupne rušiacimi sa pretekmi, ktorých by som sa inak zúčastnil, Trailtour sa stala pre mňa výbornou alternatívou.“ potvrdzuje Michal Lami, ktorý zakončil účinkovanie v Trailtour krásnym tretím miestom. „Výhodou bolo, že sa dalo na ňu plne sústrediť, bez nutnosti kombinovať to s pretekmi, čo by pri toľkých etapách už bolo logisticky aj časovo pomerne náročné.“ Pre Katku Lamiovú, striebornú v ženskej kategórii, TT prišla ako vítaná zmena. „Odkedy som sa stala matkou na plný úväzok, pojem tréningový proces bol pre mňa vzdialený ako let na mesiac. Ledva som si dokázala nájsť čas ísť sa aspoň dva krát v týždni voľne prebehnúť. A tomu bola primeraná moja kondička,“ opisuje Katka začiatok jej Trailtour sezóny.

„Ak si dobre spomínam, tak v čase, keď sme sa rozhodli, že do toho ideme už bolo pomerne jasné, že z jarnej časti sezóny zrejme nič nebude, ale bral som to stále tak, že ak sa niečo zmení, orienták bude priorita,“ konštatuje Tomáš Mušínský, ktorý skončil v konečnom poradí Trailtour na piatom mieste. „S TT som strávil prakticky celé leto a niektoré OB preteky som tomu obetoval. Tie dôležitejšie som si ale samozrejme nemohol nechať ujsť. Vplyv TT na moju orientácku sezónu bol minimálny, ale tak či onak si budem rok 2020 zo športového hľadiska pamätať ako "rok TrailTour",“ priznáva Tomáš.

Podobne ako Katka v ženách, 2.miesto v celkovom poradí Trailtour medzi mužmi obsadil jeden z najmladších bežcov prvej desiatky, Dušan Sláma. Tento skromný, nenápadný a talentovaný chlapec svojimi výkonmi dokázal konkurovať aj Mišovi Lamimu, s ktorým súperil doslova do posledného dňa súťaže a nakoniec ho zdolal s rozdielom iba 11 bodov. Duškovou silnou stránkou bola taktika, s ktorou postupoval etapu za etapou, počas celej Trailtour. Jeho výhodou bol dostatok času a tak mnohé z etáp si šiel najskôr len tak voľne prebehnúť, aby sa pri ostrom pokuse vyhol blúdeniu. Pekným gestom od neho boli informácie z takto prebehnutých etáp, doplnené fotkami či videom z kritických miest na trase, čím pomohol aj ostatným z nášho tímu.

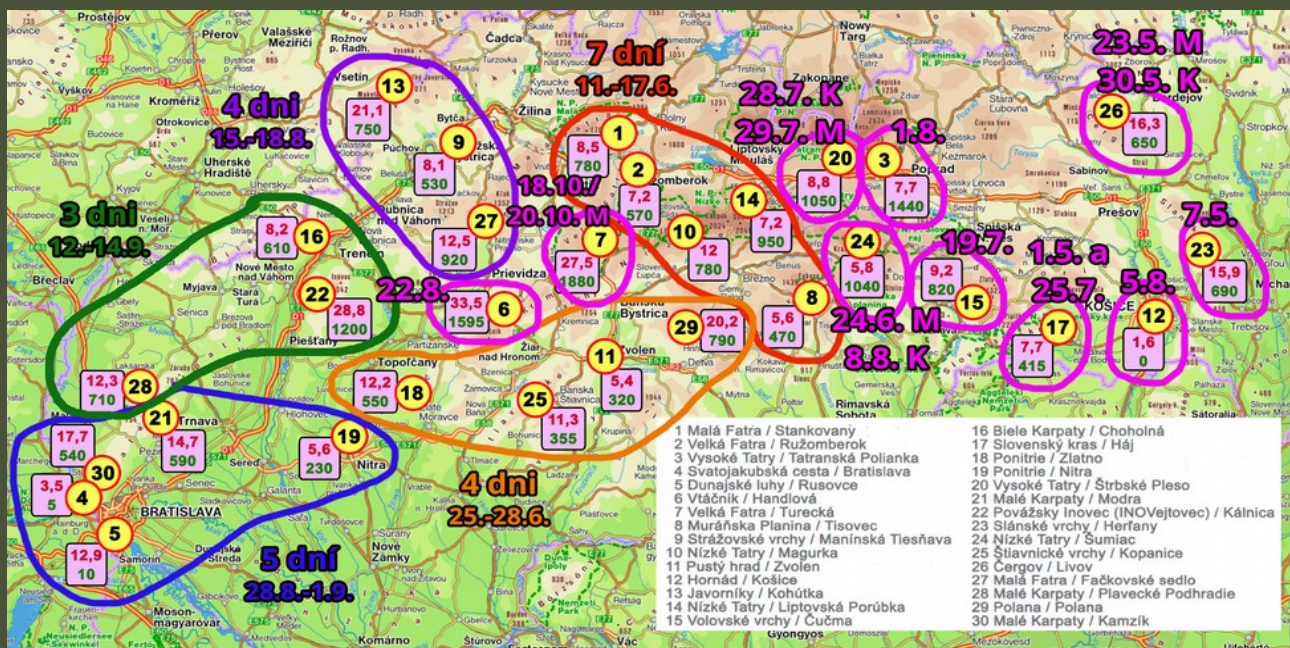
Dušan Sláma, 2.miesto v Trailtour 2020

Všetkých 30 etáp z celého štartového poľa absolvovalo len 9 mužov a 2 ženy. Odhliadnuc od samotného behania, len tony precestovaných kilometrov k jednotlivým etapám a vybavovanie ubytovania pri viacdňových výjazdoch, naznačovali, že skompletizovať všetky etapy bol impresívny výkon.

„Trailtour je návyková a s jedlom rastie chuť :). S Mišom sa dost' dlho poznáme, nemuseli sme si to ani povedať, u nás bolo všetko jasné od začiatku,“ opisuje Katka rozhodnutie prebehnúť všetky etapy.

„Áno, s Katkou sme v tom mali hneď jasno. Ved' kto nás pozná, vie, že len ťažko by sme odolali pokušeniu odbehnúť všetko,“ s úsmevom dodáva Michal.

“Kompletnú tour som mal v pláne od samotného začiatku,“ rezolútne priznáva Tomáš.

Takto vyzeralo plánovanie výjazdov v podaní Katky a Miša Lamiovcov

Bežci často pri svojich snahách dosahovať méty idú na hranici svojich možností a mnohé faktory ako momentálna forma, nedoliečené zranenia alebo samotné poveternostné elementy ich nútia čeliť dilemám, na ktorej strane plota zoskočiť dolu. A samozrejme, veci nie vždy zapadajú do seba podľa vytýčeného plánu. „S Mišom sme mali zaručenú miestenku na októbrom košickom maratone a tak sme odsunuli jednu z najnáročnejších etáp na samotný záver TT,“ hovorí Katka. „Pár dní predtým nakydalo snehu a na hrebeni Veľkej Fatry to od Krížnej bolo ako dobývanie severného pólu. V prebárajúcom sa snehu, za mrazivého, veterného počasia, sme sa s vypätím síl doplazili po Ostredok a premáhajúc všetky vnútorné hlasy, odhodlanie, aj naše športové egá, nakoniec zvíťazilo rozumné rozhodnutie otočiť to. Turecká ma naučila pokore a tomu, čo je skutočne dôležité,“ smutne opisuje Katka jej jediný chýbajúci kúsok puzzle skladačky.

Za týchto podmienok sa v polke trasy s pokorou ale aj s úsmevom na tvári dokázali Katka s Mišom otočiť

Tu krásne vidno, akú rolu hrali poveternostné podmienky. Krajčíkovi a Duško bežali Tureckú o dva týždne skôr.

Pre niekoho to možno bolo nové teritórium. Nie je to však náhoda, že traily nie sú pre orientačných bežcov úplne cudzie a cítia sa na nich ako doma. „Telo po dlhom ničnerobení dostalo poriadny preplesk. Najväčšiu svalovku som mala po úplne prvej etape v Háji a dva dni som skoro chodiť nevedela,“ priznáva Katka. „Ako sme však začali pravidelne obiehať etapy, všetko v pretekárskom tempe, pochopiteľne šla aj výkonnosť prudko hore. Bolo povzbudzujúce sledovať a cítiť, ako každou ďalšou etapou silniem a viac vládzem,“ dodáva Katka.

Etapa v Háji síce svojimi parametrami nevystrašila, no kto ju bežal, isto nezabudne na drsný a nekonečný výbeh po ostrých krasových kameňoch. Odmenou však boli parádne výhľady z planiny na Zádielsku dolinu.

Upaľovať v plnej rýchlosti lesným chodníkom možno nebolo pre všetkých na zozname priorít toto leto. No ak niekto by si pomyslel, že zrušením pretekovej sezóny pandémie prinúti ATU-čkárov dať nohu dole z pedálu a spomaliť, mýlil by sa. Michal nebral nič na ľahkú váhu a všetky TT etapy bežal naplno: „Bol to veľmi kvalitný tréning s plným pretekárskym nasadením. Postupne sa ukázalo, že v TT sa zišla taká kvalitná konkurencia, že s ambíciami na umiestnenie v top 3 to znamenalo pristúpiť k tomu ozaj ako k vrcholu sezóny.“ Katka podporuje jeho názor: „Vzhl'adom na vývoj

situácie s koronou a predpoklad postupného škrtania pretekov (OB aj bežeckých) bolo asi najprirodzenejšie zamerať sa tohto roku iba na TT.“

„Pôvodný zámer bol, že TT bude iba súčasť tréningu, nakoniec to bol aj vrchol. Hoci pri tomto formáte to bola skôr taká náhorná planina, s vrcholom v podobe šprintových MSR,“ vysvetľuje Tomáš.

Etapy boli rozplánované. Jednu z vecí, ktorú bolo treba správne urobiť, aby bola misia splnená, bolo sa bezchybne navigovať. Vďaka niektoré fakty o orientákoch, táto časť by nemala predstavovať žiadnu hrozbu. Ale stane sa, že chodník, ktorý tam mal byť, postupne mizne, až sa úplne stratí. „Prirodzenou súčasťou TT bolo nespočet poblúdení,“ smeje sa Katka. „Mnohí z lepších bežcov si niektoré etapy šli najskôr len voľne prebehnúť. My sme na to čas nemali a hlavne na vzdialenejšie etapy bolo nereálne sa ešte raz vrátiť.“ Či už je to hodinový výbeh na lokálny kopec alebo ultra, Katka je známa tým, že je stále pedantne pripravená na všetky nástrahy trate. „Pred každou etapou som zhromažďovala všetky dostupné informácie - trasy na google earth, info od tých, čo už etapu bežali, itinerár, vytlačenú mapu, v nej vyznačené km, stúpania, medzičasy na súperky, no hlavne navigačne problematické miesta.“

Katkina dôkladná príprava, no aj napriek nej sa v Čučme nevyhla prehliadnutiu takejto veľkej šípky

„U mňa to v kontraste s Katkou bolo viac o improvizácii a dobrodružstve počas etapy. Každú etapu som mal nahratú v hodinkách a to bola pre mňa v podstate jediná navigácia. Ok, popravde väčšinu etáp som mal zapamätané farby značiek po ktorých mám behať :)“ popisuje Mišo jeho uvoľnenejší prístup. „Čo sa týka samotnej etapy, pozrel som si vždy dopredu mapu a väčšinou aj nejaké medzičasy. Obrovskou pomocou bez pochybnosti bola trasa v hodinkách (za ktoré aj touto cestou ďakujem Janke Slámovej). Niektoré etapy som bežal aj dva krát, takže tam som to už poznal,“ dodáva Tomáš. „Z dlhodobejšieho hľadiska sme strávili dosť času plánovaním troj, štvor až päťdenných výjazdov, počas ktorých sme absolvovali viacero etáp hneď po sebe. Tam bolo potrebné si čo najlepšie rozvrhnúť sily a prípadne zaradiť nejaký voľný deň,“ pokračuje Tomáš.

Mišo s Katkou okrem samých seba museli riešiť aj logistiku okolo ich dcérky. „Bud’ sme potrebovali brať s nami aj niekoho, kto nám počas behu postráži Kamilku alebo sa pri nej prestriedať. Striedanie ale znamenalo, že sme na etape strávili dvojnásobok času. Tu chcem vyjadriť poďakovanie všetkým, ktorí nám ochotne Kamču postrážili, najviac krát to bola Haile,“ potvrdzuje Katka, že byť rodičom nie je veru stále ľahká úloha.

Haile s Viki takto strážili Katke a Mišovi Kamilku počas jednej z najdlhších trailiek na Poľane

Trailtour bola skvelá príležitosť uniknúť od prešliapaných chodníkov za plotmi našich dvorov a vyskúšať niečo trochu viac inšpirujúce, zaujímavé, niečo iné. Preč bol ranný zhon dopraviť sa včas na miesto činu, preč bol stres stihnúť zaužívaný predštartový rituál, preč bola nutnosť pripnúť si číslo na hrud'. Uspávajúci príhovor starostu vystriedal brechot túlavého psa a bežcov namiesto rezkých tónov lokálneho folklórneho súboru spred obecného úradu na trať vyprevádzali iba údery kostolného zvona. V ponuke bolo všetko. Od rušného, mestského, super rýchleho asfaltového cyklochodníka až po vzdialené horské hrebene zaplnené zdrvivou samotou s ubíjajúcimi stúpaniami a malebnými výhľadmi.

Ak vyšlo počasie, mnohé z etáp ponúkali nádherné výhľady

„Pri každej etape som trpel iným spôsobom :)“ začína popisovať Tomáš jeho najľahšiu etapu. „Asi to bude znieť divne, keďže parametrami to tak nevyzerá, ale bol to vertikál na Kráľovu hoľu. Každý kto sa aktívne venuje vrcholovému športu vie, že cesta k úspechu je hrboľatá. Sú časy keď mám pocit, že môžem bežať donekonečna a potom sú časy, keď si myslím, že dávam do toho všetko a aj tak to nejde,“ pokračuje Tomáš. „V ten deň sa mi nebežalo veľmi dobre a tým pádom som ani nemal motiváciu ísť na hranu. Tak som sa snažil trochu si vychutnať aj výhľady.“

Rôzne dni, rôzni bežci, no stále to isté prevýšenie, trasa aj kopec. Trailka z kategórie vertikál - Kráľova hoľa.

Stretnúť Miša na zhromaždisku národného rebríčka v orientáku je veľkou raritou, keďže jeho doménou je horská cyklistika. V klube však patrí medzi najrýchlejších a silovo najdisponovanejších trailových bežcov. Pobežte s ním hocijaký kopcovitejší tréning a pochopíte s kým máte tu česť. Stačí, že sa len na pár sekúnd zohnete zaviazať šnúry a viac ho nevidíte. „Etapa, pri ktorej som sa najmenej trápil bol paradoxne výbeh na Kôprovský štít!“ Skromne konštatuje Mišo. „Vyhovujú mi trasy, kde nie je veľa zbehov, lebo to nie je moja silná stránka a kde je to najmä o sile do kopca. Vybíhal som skoro ráno a mal som ideálne počasie, bežalo sa mi ľahko a s výkonom som bol veľmi spokojný.“

Obe tatranské trailky - výbeh na Kôprovský štít aj na Východnú Vysokú boli z tých, ktoré orientáči z ATU Košice úplne ovládli. Väčšina z nich si na oba štíty vybehla v priebehu pár dní počas spoločného sústredenia.

Oproti chlapcom Katkine poňatie ako mať pôžitok z behu je úplným protipólom. „Už od začiatku som sa veľmi tešila na dve najkratšie a rovinatejšie etapy v Košiciach a v Bratislave. V Košiciach to už pri tempe 3:30 bolo na žiletky v krku, no Bratislavu som si doslova užila. Bolo tesne pred zotmením, chodník na hrádzi skoro prázdny, po daždi fajný vzduch a tempom 3:41 som ušla aj dotieravým bratislavským komárom. V ten deň som bežala dve etapy (Nitra + Bratislava) a trochu som sa obávala, či toho nebude priveľa. No nijako mi to neuškodilo,“ optimisticky dodáva Katka. V tom čase Katka ešte nepociťovala únavu z náročného dňa. Obrat ale prišiel nasledujúci deň v Rusovciach. Trinásťkilometrová etapa v jednom z najhorúcejších dní v auguste pre ňu nebola žiadna prechádzka parkom: „Približne od siedmeho kilometra sa bežalo po hrádzi bez jediného stromu. Bol tam totálny výpek, žiaden tieň a cieľ v nedohľadne. Okolo desiateho kilometra som seriózne premýšľala o tom, že to zabalím. Mala som pocit, že keď neprejdem do chôdze, tak tam reálne môžem aj skolabovať. Nakoniec som sa nejako vzchopila a vďaka výraznému náskoku z prvej polovice trate som to aj tesne vyhrala.“

Pre tých, ktorí nepoznajú Katku, predstaviť ju je veľmi zložitú. Pretože ťažko povedať, kde začať. Jej zoznam úspechov je nekonečný. Jej neoblomný prístup a vôľa prekenuť tie najťažšie bežecké výzvy ju katapultovali do čela výsledkových listín a priniesli mnoho štartov v reprezentačných dresoch Slovenska v orientačnom behu a v horskom behu.

Katka Lamiová, 2.miesto v celkovom poradí žien Trailtour 2020

Katka je drsňák, ale za fasádou lycry sa okrem uzlíkov svalových vlákien a mora mitochondrií skrýva ľudská bytosť. Človek, ako my ostatní, s pocitmi. „Naplánovaný sparing mi v ten deň nevyšiel a tak som sa na poslednú chvíľu dohodla s Chrappovcami. To ale pre mňa znamenalo prispôbiť sa Broninmu tempu,“ začína Katka opisovať etapu na Kohútke, za ktorú bolo možné získať bonusové body ak bola odbehnutá v noci. „Heroický výkon bol už aj to, že som Broňu uvisela aspoň po obrátku. Odtiaľ mi už ale postupne trochu cukla a hoci boli s Rišom pár sto metrov predo mnou, pocitovo som bežala v tej tme sama. Neskutočne som sa bála medveďa. Bol to adrenalín jak d'as a to ma dohnalo k výkonu na hranici možností. Nič nie je lepšie na posilnenie duševnej kondície ako prebehnutie sa temným horským hrebeňom kilometre vzdialeným od najbližšej živej duše. Vrelo odporúčam,“ s úsmevom načrtáva jej psychické útrapy.

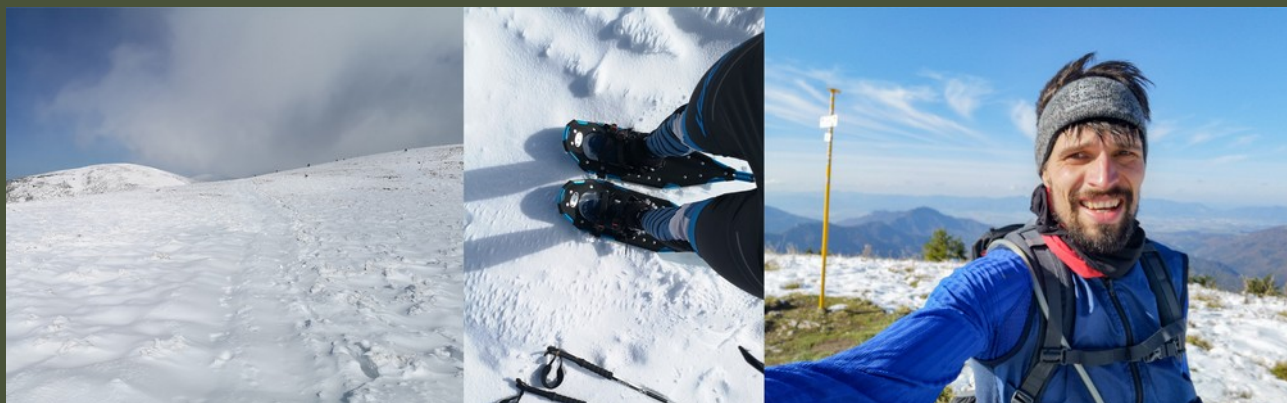
Jedinú bonifikovanú nočnú etapu, polmaratón na Kohútke, si Katka odbehla s Broňou a Rišom Chrappovcami

Každý seriózny bežec pozná ten pocit keď ráno vstane a vie, že to bude jeden z tých nanič dní. Tomáš to pocítil na vlastnej koži v Plaveckom Podhradí: „Mentálne to bolo pre mňa naozaj ťažké, prehovoriť moju myseľ aspoň trochu sa tešiť na etapu. Bežal som ju ako tretiu etapu v troch dňoch, pričom už aj tie dni predtým sa mi nebežalo vôbec dobre. Neuveriteľne som sa trápil fyzicky aj psychicky.“ Aj negatívne príhody môžu mať nakoniec pozitívny efekt. Nie však pre Tomáša. „Cez stromy som videl presvitať otvorený hrebeň. Koniec stúpania bol na dosah a aspoň som si vtedy myslel, že aj koniec mojich starostí. A prásk, v škrapách, na vrchu kopca som si podvrtol členok a celý zbeh z mojich úst znel len festival pestrých nadávok (do čerta a tak podobne).“

Tomáš Mušínský, celkové 5. miesto v Trailtour 2020

Michal nie je typom, ktorý sa vzdáva bez boja. Keď to podmienky vyžadujú, nespolieha sa len na náhodu a na súboj muža proti hore sa aj patrične výbrojí. „Dva dni po našom neúspešnom pokuse s Katkou som sa do Tureckej vrátil v posledný deň Trailtour. Hrebeň Veľkej Fatry bol stále pod hrubou pokrývkou snehu, čo robilo etapu silne dobrodružnou. Etapa bola ťažká ani nie tak kvôli vzdialenosti, ako pre podmienky a napínavosť. Ale nič iné mi neostávalo, len ju chytiť za pačesy,“ uvádza Michal. „Poňal som to expedične a časť po otvorenom hrebeni som bežal v snežniciach. Neskôr som zistil, že bodový zisk z tejto etapy rozhodoval o celkovom poradí. Kebyže ju nedám, tak celkovo by som skončil štvrtý,“ s úľavou dodáva Michal.

Mišo v posledný deň Trailtour išiel jednu z najdlhších etáp, Tureckú, na istotu - v snežniciach

Nie všetky etapy boli pre každého vábivé. Tie najdlhšie vytrčali ako neobyčajné bytosti, nútiace nejedného bežca civieť ich smerom, obdivovať ich a rešpektovať zároveň. Hľadiac na ich parametre, zdĺhavé nádychy pomedzi zaťaté zuby a krútenie hláv, boli prirodzenými reakciami na načrtnutý prospekt. Pri spomienke na etapy Vtáčnik, Veľká Fatra alebo Inovec niektorým stále prebehne mráz po chrbte. „Prvé, čo mi prišlo na myseľ, keď som uvidel rozpis etáp bolo, že to nemôže byť až také hrozné, ako to vyzerá na papier,“ oponuje Tomáš, ktorému nie je cudzie testovať svoje limity. Ten chlapec veru vie behať. A rýchlo. Pred dvoma rokmi na 3 km teste so značnou rezervou prelomil hranicu 9 minút a zatiaľ nevykazuje známky, že by sa mal spomaliť. Michalova trúfalá eskapáda vo Veľkej Fatre by si zaslúžila samostatnú kapitolu. Napriek tomu, že ju považoval za najťažšiu v sérii, ani spomenuté ďalšie dve dlhé etapy neboli pre neho piknik v tráve. „Vtáčnik sme s Katkou našťastie bežali ako samostatný výjazd. Bola to pomerne behavá etapa a neboli tam úseky, kde by sa dalo oddýchnuť zmenou tempa a kráčaním do strmého kopca. Po vyše tridsiatich kilometroch som už mal v záverečnom zbiehaní celkom dosť. Neviem si predstaviť bežať niečo k tomu deň pred tým alebo potom.“ Katka to naopak považovala za tri a pol hodinovú užívačku v maximálnom nasadení: „V tej dobe som sa už postupne dostávala do formy a vo výbehoch som nijako extrémne

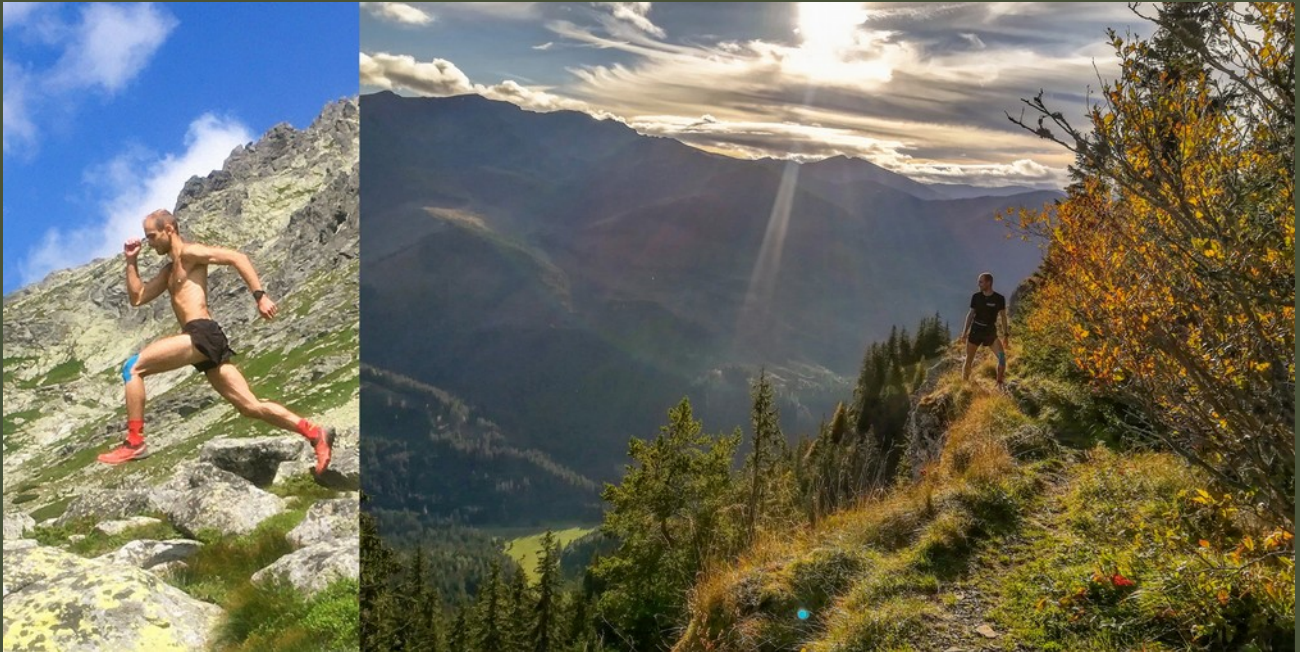
nepocítovala únavu. Nebola tam ani noha. Jednoducho nádherná a rozmanitá trasa zaliata tichou a pokojnou atmosférou.“

Etapu v Kálnici Katka s Mišom skombinovali s inými etapami a odbehli ju ako poslednú v trojdňovej šnúre. „Tam už sa nedalo mať nejaké vyššie ambície, než ju hlavne odbehnúť s nie príliš veľkou stratou. Pri tej únave si to nešlo už tak užívať, no napriek tomu to bola veľmi pekná trasa,“ hovorí Mišo. S výkonom spokojná Katka zdieľa Mišov názor: „Bolo to evidentné, že v tretej etape po sebe si únava vyžiadala svoju daň. Na tých kopcovitých 29 km som sa už nedokázala hecnúť. Na rovinke mi to už nejako rýchlejšie neľahalo, strmšie a dlhšie kopce som iba kráčala,“ dodáva Katka ako dôkaz, že nie vždy všetko funguje podľa našich vysnívaných ideálov.

Katkine vyčerpanie v cieľi 29-kilometrovej etapy v Kálnici, ktorú s Mišom bežali ako tretiu v priebehu troch dní a detail na mapu s medzičasmi a s vyznačením nástrah trate a v ruke záložné hodinky s nefunkčným remienkom

V strede októbra sa privalila tlaková níž a pre mnohých to zmenilo traily snov na traily slz. Viacerí si budú určite ešte dlho pamätať jeden konkrétny deň. Ten deň bol proste iný. Bola nedeľa, osemnásť október. Ako bolo už spomenuté, Katka s Mišom vo víchrici obracajú na Ostredku a mieria naspäť do Tureckej, Peter Mlynár (neskorší víťaz) vzdáva najdlhšiu etapu v Handlovej a na hlavnej ceste v Magurke pod hrebeňom Nízkych Tatier sa pohodovo rozcvičuje Dušan. Okolie je mu známe keďže si etapu prebehol minulý týždeň, aby sa na trati vyhol nepríjemným prekvapeniam. Po absolvovaní takmer štyridsiatich etáp bol to jeho posledný test. „Dolu na štarte bolo ten deň absolútne ticho, bezvetrie a akoby dusno. Hoci bolo asi len 7°C, rozhodol som sa teda pre tričko, krátke elastáky, čelenku, rukavice a podkolenky kvôli čučoriedkam a ihličnanom. Inak som si ako vždy nebral nič. Po abnormálne dlhom rozkluse som konečne vyštartoval. Prvú vertikálnu časť som zabehol veľmi slušne a pohodlne, no vyššie mi už začal vadit' sneh a tak som musel vydávať väčšie úsilie pri menšej rýchlosti, ako som chcel,“ opisuje Dušan začiatok jeho pamätného dňa. S nastúpanými výškovými metrami pribúdalo snehu a vietor začal naberať na obrátkach. Husté mračná zmazali nádej na krásne výhľady, ktoré si Dušan pamätal z minulého týždňa. Topiaci sa v bielej temnote minul prvé odbočenie na chrbte hrebeňa a z dohľadu mu zmizlo turistické aj skialpinistické značenie. „Musel som radikálne zastaviť môj pohyb vpred, zahodiť snahu o najlepší čas a začať myslieť, čo mám robiť, aby som prišiel do cieľa. Napriek môjmu letnému oblečeniu, nulovej viditeľnosti a brutálnemu vetru, ktorý mi bral kyslík spred úst, som sa rozhodol že etapu musím dokončiť! So šťastím som horko-tažko uvidel tyčku, a ďalšiu, a ďalšiu, ktoré ma doviedli na moju odbočku. Tak som si povedal že to už horšie nebude. Hoci vidím len maximálne 10 metrov dopredu, tyčky predsa uvidím.“ Treskúca zima Dušanovi vysávala z tela posledné omrvinky energie a vedel, že sa potrebuje čo najskôr dostať dole z hrebeňa. Musel sa maximálne koncentrovať, aby sa nezranil alebo neodpadol. Pokiaľ videl tyče, bol mentálne nad vecou. „Ďalšia vec, ktorá ma po ceste zasiahla, bola myšlienka na odbočku naspäť dole. Vedel som, že bude maximálne neviditeľná a tak som sa utešoval tým, že ak budem pokračovať po hrebene tak predsa Donovaly nemôžem minúť a v najlepšom prípade sa o mňa niekto prvotriedne postará a aj ma nakfmi! Odbočku som si našťastie všimol a doslova som plakal šťastím. V duchu som sa poďakoval a upaľoval dole. Sneh ubúdala a vietor sa krotil... V cieľi bolo opäť bezvetrie, ticho a dusných 5-6°C. Nebyť stmievania, povedal by som, že som bol na hrebene len zopár minút,“ uzatvára Dušan. Trpké víno Dušanovi zachutilo a o dva dni na to sa vrátil do Magurky po odvetu spolu s Valikou Marko.

Duško mal pri obhliadaní trás čas aj kochať sa výhľadmi. Keď však šiel už naplno, bol koncentrováný iba na výkon.

Existuje mnoho ľudí, ktorí žijú pre šport celým svojím bytím. Nie že by konštantne obsadzovali čelné pozície výsledkových listín, alebo dokonca niečo aj vyhrali, ale svojím srdcom sú bližšie k športu ako tisíce šampiónov. Samozrejme nemožno poprieť príčinu, prečo bežci uprednostnia blatom zaplavený chodník pred komfortom obývačiek. Áno, je to o ich osobných výzvach, o ich epických vojnách s osobnými rekordmi. Ale väčšinu z nich tvoria ľudia, ktorí okrem toho bežia po horách aj pre čiru radosť z toho. Vidia krásu okolo seba, cítia osviežujúci vietor na ich teplých lícach, počujú svoje topánky zahryzávať sa do štrkovej cesty, cítia dážď v povetří. Neustále sa ženú za novými destináciami, len aby nakŕmili tú nekonečne hladnú príšeru prahnúcu po neopakovateľných zážitkoch. Jednoducho, keď si zaviažu bežecké topánky, chcú sa zabávať. Nie každý deň sú však Vianoce.

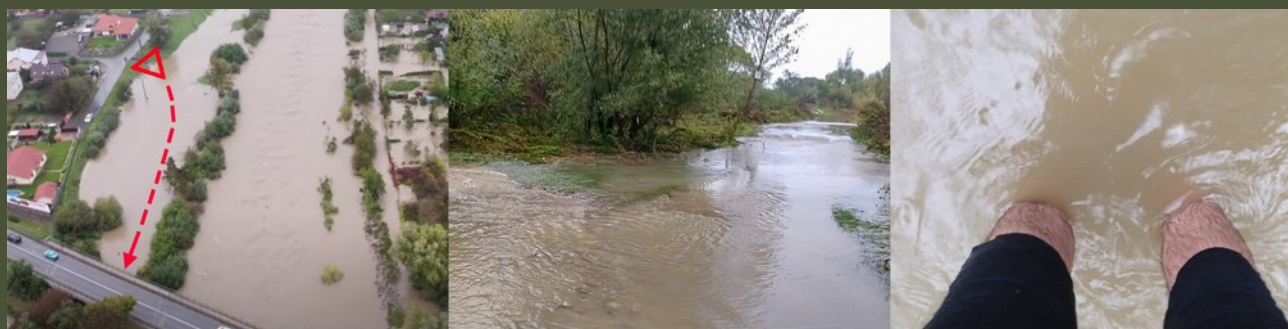

Katku a Tomáša trápi, že Košičania sa neprezentovali ničím krajším ako etapou v Herľanoch a v Krásnej. „V Herľanoch snád' zablúdl každý. V najkrajšej časti chodníček zahataný popadanými stromami a často slabé značenie pokazili celkový dojem z trasy. A to my sme ešte vychytali pôvodnú verziu trasy, ktorá sa na náš podnet skrátila o škaredé blatisté zbiehanie a

neexistujúci chodníček,“ hovorí Katka. „Bol som sa tam dva krát pred tým voľne prebehnúť a vždy som si vravel, že to je úplne o ničom,“ začína opisovať etapu v Krásnej Tomáš. „Podľa môjho názoru na tak krátku trať bol povrch úplne nevhodný. A to prostredie tam sa mi vždy zdalo nejaké... hmm divné. Kvôli iným prioritám nakoniec som ju bežal naostro ako poslednú, po tom, čo bola celá trať pár dní pred tým úplne pod vodou. Nie moja šálka kávy :)“ dodáva Tomáš.

Prvé desiatky metrov od štartu. Predtým a potom.

Úvod trate zhora, a zábery z trate od Tomáša Hajducha zo 17.10.

Pre Miša kalváriou sa stala hrádza v Rusovciach. „Nevedel som sa dočkať cieľa. Žiadne taktizovanie s rozložením síl, žiadne zápolenie s terénom či meniacou sa podložkou. Bolo to jednoducho fádne číročíre utrpenie na vysokých tepoch od začiatku do konca. V tej horúčave na tom asfalte po hrádzi som sa veľmi trápil.“

Mišo pri dobehu 3,5 km trailky v Bratislave. V Rusovciach bol charakter trate podobný, len nepršalo, ale pieklo.

Katka a Mišo Lamiovci spoločne v cieľi etapy v Čučme, pri chate Volovec

Napriek tomu, že nebola natiahnutá štartovacia čiara na prekročenie alebo cieľová páska na prečatie, dobehnutie niektorých etáp bolo pre účastníkov Trailtour nezabudnuteľné z mnohých príčin. Niektoré z nich by najradšej čo najskôr pustili z hláv a naopak niektoré by si svojou atraktivnosťou zaslúžili byť vystružlikané do dreva a vystavené v múzeu. Aj keď si myslíme, že vieme kam ideme a čo nás čaká za nasledujúcou zákrutou, traily nás stále majú čím prekvapiť. A v tom spočíva ich krása. Katka dokazuje, že to nemusí byť iba v materialistickom slova zmysle: „Špecifickú symboliku pre mňa stále bude mať etapa v Chocholnej. Ako jedinú sme ju s Mišom obaja vyhrali a stalo sa tak na piate výročie našej svadby.

V Chocholnej sa stretli viacerí. Na podobné tempo sa správne odhadli Katka s Martinom a trailku odbehli spoločne.

Prostredím, prírodnými krásami, výhľadmi aj rozmanitosťou sa mi páčili takmer všetky. Najviac asi Stankovany, Tisovec, Ohnište a Kôprák.“ Mišo s Katkou súhlasí: „Etapa v Stankovanoch bola parádna, ale pridala by som k nej aj výbeh na Sidorovo pri Ružomberku. V oboch sa bežalo strmým trailovým chodníčkom na veľmi pekný skalnatý hrebeň. Boli teda poriadne výživné aj oku lahodiace zároveň.“ Sú chvíle, keď si človek povie, že to stálo za to, keď iba jeden pohľad stačí na zahubenie všetkých útrap. Tu nie je čo predstierať. Aj keď si myslíme, že bežci sú emocionálne vyrovnané

charaktery, príde okamih keď by šťastím najradšej naplnili svoje fľaše a zobrali si ho domov. Pre niektorých je to čestné kolečko na ovále s vlajkou okolo ramien pred aplaudujúcim publikom a pre niektorých je to niečo diametrálne odlišné. „Poľana bol zo začiatku krásny trailík, ale pre mňa nezabudnuteľný bol výbeh na Východnú Vysokú,“ uvádza Tomáš. „Nie je nič krajšie ako sa ísť v Tatrách prebehnúť za východu slnka. Pôvab etapy ešte znásobovala až rýdza jednoduchosť misie. Stále do kopca. Bolo to len o mne a tej hĺbe sivých skál. Byť o 7:20 už na vrchole štítu malo svoje čaro,“ dodáva Tomáš.

Aj takýmito nádhernými miestami viedla trať trailky v Stankovanoch. Kto ju však bežal, určite vie, že tento skalný priechod ani dychberúci výhľad zo Šípu neboli zadarmo. Z prevýšenia na trati šiel riadny rešpekt.

S blížiacim sa koncom Trailtour prikrývka zlatistých listov schovala chodník, chladný vietor votrel sa do dolín a kalendár prehupol sa do októbra. Zmeny v poradí boli na dennom poriadku. Razom okrem prázdnych hrnčiekov na kuchynských stoloch pribudli hárkové papierov preplnené číslami etáp, prepočtové diagramy s bodovaním a listiny s odľaknutými menami. V myšliach sa začali snovať teoretické výsledky. Do ovzdušia sa zakrádalo nervózne napätie.

„Z mojej strany by som o nejakom taktizovaní nehovoril. Hlavne som sa snažil odbehnúť všetky etapy a podľa možností čo najlepšie. Čo možno urobilo záver púťavým bolo, že mne chýbala etapa, ktorá bola zatopená a niektorým zasa horské etapy, ktoré boli pod snehom,“ opisuje Tomáš zaujímavé vyvrcholenie Trailtour. „V konečných fázach v ženách už o nič nešlo. Myslím, že o poradí bolo rozhodnuté už niekedy v polovici série. Potom už stačilo držať štandardné výkony a odbehať všetko. V mojom prípade dokonca aj o etapu menej,“ s trochou ľútosťou Katka vyzdvihuje fakt, že v ženskej kategórii sa nestretla tak silná konkurencia ako u chlapov, kde to bolo zaujímavejšie až do posledného dňa. „Musím zdôrazniť, že nikto z nás prvých troch to nemal zadarmo,“ hovorí Mišo. „V októbri na taktizovanie už nebol príliš veľký priestor. V ten posledný deň už boli všade extrémne podmienky, takže už to bolo hlavne o tom, komu ktorá etapa chýbala. Mne išlo teoreticky o prvé až štvrté miesto.“ Mišo potvrdzuje, že chlieb sa lámal doslova v posledných hodinách súťaže: „Samozrejme s tretím miestom môžem byť len spokojný. Druhú priečku som tesne prehral s Dušanom. Nebyť toho snehu na Krížnej, tak by som ho asi dal. Dušan bol skvelým súperom a plne si to striebro zaslúžil svedomitou prípravou.“ Rovnako tak Tomáš s humorom hodnotí vysokú fyzickú pripravenosť rivalov: „Pomerne skoro som pochopil, že ľudí, ktorí sú na tratiach s takýmito profilmami lepší ako ja, je viac, ako som si myslel. Aj keď zo začiatku som mal cieľ skončiť v top 3, tak som nakoniec spokojný ako to celkovo dopadlo. Katku okrem druhého miesta potešila aj grandióznosť, ktorú Trailtour so sebou priniesla: „Okrem toho, že to bol test fyzickej sily a mentálnej odolnosti, umožnilo nám to zažiť aj napätie, tímové spojenectvo a dobrodružstvo. Dalo nám to príležitosť objaviť nádherné miesta a aj opäť trochu viac spoznať seba samého.“ S maximálnou spokojnosťou so svojím výkonom takisto pochvalne vypovedá o kvalitách svojich súperiek: „Obdivujem Broňu a skláňam sa pred jej výkonmi. V kopcoch bola o triedu lepšia. O to viac ma tešila každá jedna etapa, kde sa mi podarilo ju prebehnúť. Rovnako tak obdivujem Silviu (3. miesto) - aj ja by som chcela v jej veku behať tak ako ona.“

Predseda ide príkladom - Kemo v plnom nasadení v Čergove

Okrem toho, že účastníci súťaže zbierali body ako jednotlivci, Trailtour ponúkla možnosť, rovnako ako minulý rok, naakumulovať body aj pre vlastný klub. Máme tú vlastnosť, že sa stále chceme ukázať v tom najlepšom svetle a ak sa ATU do niečoho pustí, tak to obyčajne znamená seriózný biznis. Klub sa nemusel báť o svoju reputáciu.

„Vzniknutá situácia a zrušenie pretekov nášmu hromadnému zapojeniu sa do TT 2020 značne napomohla. Celkovo za naše farby zabodovalo až 37 bežcov. Hnacím motorom masívnejšieho zapojenia sa bola Janka Macinská, ktorá statusmi na fcb vyvolala o akciu potrebný záujem a začala burcovať ľudí. Keď sa k nej s pozitívnym postojom pripojili ďalší a keď Papugovci začali získavať prvé klubové body, bol cítiť potenciál, že by sme sa mohli presadiť aj ako klub,“ hovorí Kemo.

Na hrebeni Čergova to v jeden deň žilo obdivuhodnými výkonní naprieč výkonnosťami aj vekovými kategóriami. Spoločným menovateľom boli silné zážitky, tímový duch a v cieľi zaslúžená dávka endorfínov.

Členovia klubu si dokázali udržať tímového ducha a súdržnosť počas celého trvania podujatia, čo im dopomohlo k celkovému víťazstvu v klubovom hodnotení.

„Vedel som, že ak nastúpime v početnom zložení, môžeme byť úspešní. Bolo jasné, že máme silných jednotlivcov, nebolo však jasné v akej kvalitnej a masívnej zostave sa predstavia naši súper. Zo začiatku nám vo vedení silne konkurovali kluby ako TOPKY Run a ETOS Slovakia. Postupne sa to utriaslo. Keď sme zorganizovali kolektívne víkendové výjazdy, vždy sme súperom odskočili. Od leta sme vedúcu pozíciu mohli už pohodlne kontrolovať,“ hodnotí Kemo spokojnosť so svojim tímom.

Zo spoločných výjazdov:

Najpočetnejšia zostava sa stretla v Čergove. Na fotke chýbajú ešte neskoršie posádky Macinskí a Roháčovci.

V dva rôzne dni, dve rôzne výpravy do Čučmy

Z výjazdu na Liptove, etapy Stankovany a Magurka

Z rôznych etáp, za rôznych podmienok, v rôznom nasadení... a výsledkom je takýto koktejl emócií

Viacere posádky zakončili niekoľkodňovú trailkovú šnúru nie ľahkou etapou na Poľane

Minulú jar celá športová verejnosť s úžasom sledovala, ako boli podujatia jedno po druhom pozastavené. Svet vstúpil do veľmi temnej doby a mnohým sa zmenil na nepoznanie. Bez ohľadu na to, čo ďalší rok prinesie, zostáva dúfať, že organizátori TT udržia tradíciu a umožnia nám opäť sa ponoriť do sveta trailov.

„Beh v prírode a po horách zvlášť, prináša "vyplavovanie" množstva endorfínov, ktoré aktérom prinášajú veľké emócie a uspokojenie. Predpokladám, že TT 2021 určite bude a iste sa väčšina z nás na ňu teší. Zrejme situácia s rušením o-pretekov sa opakovať nebude, preto absolvovať Trailtour v podobnom rozsahu ako v 2020, bude veľmi náročné. V podobnej situácii však budú aj naši súper, z ktorých väčšina tak ako my, sa venuje špeciálne inému športu,“ konštatuje Kemo.

Pre úplnosť ešte výsledky. Klub orientačného behu ATU Košice mal v prvej desiatke päť žien, štyroch mužov a s prehľadom zvíťazil v súťaži klubov.

ŽENY		súčet bodov	počet etáp	priemerné body	
1.	Bronislava Chrappa	ETOS Slovakia & Manín PB	4661,01	30	155,37
2.	Katarína Lamiová	Klub orientačného behu ATU Košice	4403,31	29	151,84
3.	Silvia Chupeková	TOPKY Run	4273,80	30	142,46
4.	Petronela Filipová	Klub orientačného behu ATU Košice	2845,56	22	129,34
5.	Lucia Malastová	ŠK PoZemi	2786,77	22	126,67
6.	Valéria Marko	Klub orientačného behu ATU Košice	2575,58	21	122,65
7.	Luboslava Weissová	Klub orientačného behu ATU Košice	2560,29	19	134,75
8.	Janka Slámová	Klub orientačného behu ATU Košice	2497,25	20	124,86
9.	Andrea Poštulková	TOPKY Run	2455,65	20	122,78
10.	Zuzana Ha	Extreme Obstacle Runners	1932,80	14	138,06

MUŽI		súčet bodov	počet etáp	priemerné body	
1.	Peter Mlynár	Extreme Obstacle Runners	4522,79	30	150,76
2.	Dušan Sláma	Klub orientačného behu ATU Košice	4417,62	30	147,25
3.	Michal Lami	Klub orientačného behu ATU Košice	4406,58	30	146,89
4.	Peter Ceniga	ETOS Slovakia & Manín PB	4360,20	30	145,34
5.	Tomáš Mušínský	Klub orientačného behu ATU Košice	4336,41	30	144,55
6.	Richard Chrappa	ETOS Slovakia & Manín PB	3929,99	30	131,00
7.	Peter Glončák	TOPKY Run	3835,70	30	127,86
8.	Miro Letko	ETOS Slovakia & Manín PB	3332,73	30	111,09
9.	Jozef Chupek	TOPKY Run	2923,64	26	112,45
10.	Martin Roháč	Klub orientačného behu ATU Košice	2775,59	23	120,68

KLUBY		súčet bodov
1.	Klub orientačného behu ATU Košice	47532,87
2.	ETOS Slovakia & Manín PB	35412,85
3.	TOPKY Run	32271,96
4.	Extreme Obstacle Runners	14835,68
5.	ŠK PoZemi	7679,81
6.	Maratón klub Rajec	6352,81
7.	Kamzík 1000+	6005,67
8.	KOBRA Bratislava	4376,31
9.	ŠK Sandberg Bratislava	3700,79
10.	BehameLevice	2783,01

Bola to intenzívna jazda. Nadšenci z rozličných športových odvetví (cyklisti, cestní bežci, triatlonisti, lyžiari, orientáči, atď.) sa dokázali spojiť do jednej entity a stretnúť sa v spoločnej aréne. Či už to boli vrcholoví športovci v krajine, alebo obyčajní smrteľníci s rekreačným prístupom, tak z hľadiska športovej výkonnosti bola akcia pre každého jednoznačne prospešná. Ak už ničím iným, tak prinajmenšom to bol ďalší stavebný kameň k splneniu budúcich cieľov.

Planéta ochorela. Vášňam, tak pevne zakotveným v dušiach každého bežca, boli pristrihnuté krídla. Trailtour umožnila aspoň na chvíľu zhodiť putá striktné riadených a kontrolovaných centier a uniknúť do miest neopísateľných krás. V tej spleti chodníkov neboli iba ostré skaly, blato a šmykľavé korene, ale aj sny a túžby.

Trailtour 2020 bola pre nás orientákov neobvyklá sila, ktorá nás hnala vpred. Potrebovali sme ju. A potrebovali sme ju možno viac ako kedykoľvek predtým.

